

Gisteren, vandaag, morgen altijd Para-Commando

A.N.P.C.V. Regionale Leuven

Each man an emperor

<https://www.paracommando-vriendenkring-leuven.be>

1. Het bestuur.

Erevoorzitter:	Chris. Vandeput Bergenstraat, 58 3020 – Herent GSM: 0476676285	e-mail: vandeputchris@gmail.com
Voorzitter Public Relations	Robert Roger Biezebeemden, 6 3272 - Scherpenheuvel Tel: 013/777230 - GSM: 0475582532	e-mail: esr@skynet.be
Secretaris: Vaandeldrager 2	Jos AERTS Gijzelaarsstraat, 32 3000 – LEUVEN GSM: 0498838043	e-mail: jozef.aerts1@pandora.be
Penningmeester:	Dominique DE GEEST (Domp) Franz Schollaertstraat, 2 3010 _ KESSEL-LO (Leuven) GSM: 0499315652	e-mail: dompimarleen@hotmail.com
Logistiek:	Johan Van Herzele A. Wouterstraat, 33 3012 - Wilsele GSM: 0476/739823	e-mail: johanvanherzele@hotmail.com
Schootsverantwoordelijke: POC Heverlee Veiligheid	Johnny Willems Vijfbunderstraat, 6 3001 – Leuven GSM: 0476/483281	e-mail: willejohn@hotmail.com
Marssectie:	Herman Bruers Wittevrouwestraat, 74 3020 – Herent GSM: 0493/198435	e-mail: bruersherman@gmail.com
Rédactie:	zie erevoorzitter	
Sociale activiteiten:	zie secretaris	
Webmaster	Inge Peeters:	e-mail: anpcvleuven@gmail.com
Vaandeldrager 1:	Filip Thiebaut Eversestraat, 128 1932 – Zaventem GSM: 0474723233	e-mail: filip.thiebaut@hotmail.com

2. Inhoud

1. Bestuur	2
2. Inhoud	3
3. Woord van de voorzitter	4
4. Voorbije activiteiten waar wij aan deel namen.	
4.1. Maandelijkse schietbeurt.	5
4.2. 7 april Veteranen Dag te Brussel	
4.3. 12 april Herdenking 10 Commando's	
4.4. 13 april Bijeenkomst Grensoverschrijdende contacten door Reg. Menen	
4.5. 13 april "Special Last Post" te Ieper door Regionale Menen.	
4.6. 4 mei Herdenking S.A.S. – S.O.E. regionale Vlaamse Ardennen (Kortrijk).	
4.7. 18 mei Remember Kolwezi door regionale Oostende.	
4.8. 25 mei Herdenking Kolonel Blondeel te Diest (Citadel).	
4.9. 27 mei Belgian Overseas Memorial Day USA	
4.10. 29 mei Memorial Day by het 3de Bn Parachutisten	
4.11. 8 juni B.B.Q. Reg. Leuven	
4.12. 14 juni Huldiging Breuer, Ortmans, Guerisse, Bruneel	
4.13. 15 juni Herdenking sabotage van de Sluizen door Reg. Menen.	32
25 Jaar Regionale Menen	
4.14. 27, 28, 29 en 30 Juni Airborne Forces Day/Armed Forces Day UK.	
4.15. 14 Juli Cenotaaf in London (verslag volgend tijdschrift)	
4.16. 21 juli Nationale Feestdag te Leuven & Brussel (verslag volgend tijdschrift)	
5. Toekomstige activiteiten.	Vanaf blz. 34
5.1. Door de Regionale Leuven.	
5.1.1. Maandelijkse schietbeurt.	34
5.1.2. 19 oktober Mossselfestijn	34
5.2. Door andere regionalen of organisaties	
5.2.1. 18 augustus B.B.Q. door U.N.P. Lille (Fr)	
5.2.2. 8 September 'Plaine Sapins' Somme-Leuze	
5.2.3. 15 September St. Michel te Lille (UNP 521) Fr	
5.2.4. 28 September St. Michel te Parijs UNP Nationaal	
5.3. Door de nationale	
5.3.1. 11 Oktober. Sint Michaël feest te Brussel	

Belangrijk

De wekelijkse bijeenkomsten gaan door iedere donderdag te 20.00 uur in het "Pakenhof" (naast de kerk) Pakenstraat, 83 te Heverlee. Onze maandelijkse bestuursvergaderingen, gaan door in het Kwartier Cdt De Hemptinne te Heverlee (Blok R Lokaal)

Lidgelden 2019:

Para-Commando's oudgediende en beroeps: 20 €

Cadetten: 7,50 €

Sympathisanten: 30 €

De lidgelden kunnen gestort worden op rekening: BE28 0010 8937 9920

van Para-Commando Vriendenkring Leuven Gijzelaarsstraat, 32 3000-LEUVEN

3. Woord van de voorzitter.

Beste Para-Commando's, Sympathisanten en Vrienden.

Dit jaar is het 25 jaar geleden dat 10 Para-Commando's in Kigali werden vermoord.

We waren aanwezig bij de herdenkingsplechtigheid op 12 april in Flawinne, waar we bloemen hebben neergelegd. In de namiddag werd er een plechtigheid gehouden in de kazerne waar ook bloemen werden neergelegd aan het monument. **"We will remember them"**.

We hebben een nieuwe Nationaal Voorzitter. De Brigade Generaal o.r. Pascal Laureys, Ik heb hem al een paar keer mogen ontmoeten, I like his style! Ik wens hem in mijn naam en in naam van onze regionale veel succes toe met zijn voorzitterschap (lees meer in het tijdschrift). We hebben dit jaar een super BBQ gehad, op een mooie locatie (Abdij van Park) met schitterend weer. All the team was ready for this event. Bedankt Dompri voor de goede organisatie en bedankt aan jullie allemaal voor uw aanwezigheid (meer dan 120 inschrijvingen) We hebben een formidabele reis naar de U.K. gehad, het mooie weer was van de partij. De vrijdag avond hadden we het galadiner, dit keer in de balzaal van het Maritime Club waar we onze mooie dolken overhandigd hebben aan de Major General Chip Chapman en aan de Major Ken Newton. Zaterdag was er een parade waaraan we deelgenomen hebben (zie verder in het tijdschrift). Spijtig dat we het overlijden van de broer van Chris Vandeput vernomen hadden tijdens onze verblijf in Portsmouth. We willen aan Chris en aan zijn hele familie onze diep medeleven en onze innige deelneming betuigen. Tot slot wens ik jullie een zeer goede vakantie toe

Who Dares Wins, United We Conquer, Never Surrender

Roger ROBERT (Rob)
Voorzitter ANPCV Leuven

GRATIS OFFERTE info@veltmans-renovatie.be

ALGEMENE RENOVATIEWERKEN BINNEN & BUITEN

GEVELWERKEN - SLIJPEN - ZANDSTRALEN
VOEGEN - KALEIEN - DAKWERKEN
PLAATSEN GYPROC & LAMINAAT
GEÏSOLEERDE METALEN DAKEN & GEVELS
TERRASSEN & OPRITTEN

 0485 125 508 0474 761 975 info@veltmans-renovatie.be

4. Vorbije activiteiten

4.1. Maandelijkse schietbeurten.

Een twaalfstal schutters mochten we verwelkomen op onze maandelijkse schietbeurt. Sluiting schietstand verlofperiode 21 juli t.e.m. 17 Augustus 2019.

Wij hervatten op 2 September. Deze dagen worden onder voorbehoud voorzien voor de schietsectie van de Vriendenkring Para-Commando Reg. Leuven, in de schietstand van de "GRIZZLY's", gelegen Burdasteenweg, 9 te 1830 - Machelen, dit telkens op een maandag van 19.00 tot 22.00u.

Aanpassingen van kalender zijn mogelijk. De schutters zullen hierover tijdig verwittigd worden. Verdere inlichtingen bij onze schietverantwoordelijke Johnny Willems

4.2. 7 April Veteranen Dag te Brussel.

Defensie heeft op donderdag 7 april de Belgische militairen herdacht die tijdens een operatie om het leven kwamen. Na de moord op tien paracommando's in het Rwandese Kigali op 7 april 1994, besliste de Belgische regering in 1998 om die herdenking jaarlijks op 7 april te houden. Dat gebeurde traditiegetrouw aan het graf van de Onbekende Soldaat in Brussel. Uitzonderlijk nam ook de Koning aan de plechtigheid deel. In totaal kwamen sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog 252 Belgische soldaten om tijdens operaties in naam van de vrede.

4.3. 12 April Herdenking 10 Para-Commando's

De herdenking van de moord op de 10 ParaCommando's van het 2Bn Commando's werd door meerdere regionalen herdacht.

Te Luik
 Boven links: Monument.
 Links: Ere aan de 10 Cdo's
 Boven: Bloemenhulde door Vice
 Voorzitter Kol SBH bd LEENAERTS

Te

Te Rochefort
 Boven: Monument.
 Linksboven: Ere aan de 10 Cdo's
 Links: Vertegenwoordigers met o.a.
 Kol SBH b.d. Walter MERTENS,
 Freddy WAUTERS Reg.Antwerpen

Te Verviers
 Boven: Ere aan de 10 Cdo's
 Boven links: oa Roger Bodson Vz
 Bdg Generaal en Nat Voorzitter Laurens
 Links: Bloemenhulde

Te Flawinne (2de Commando)

Rechts: Bloemenhulde aan het herdenking monument.
 Onder links: H. Mis opgedragen in de kerk van Belgrade door Padre Quertemont, oud aalmoezenier van het 2de Cdo en werd bijgestaan door Padre Vilain.

Onder rechts: Herdenking bij het 2de Bn Commando Voor iedere vermoorde commando klonk de klok.

Ruanda: Legerleiding koos voor lafheid

Uit <http://www.paracommando.com>

Had de moord op tien Belgische para's in Rwanda kunnen vermeden worden? In elk geval liet de legerleiding zich betrappen op passiviteit en een onzorgvuldige planning.

Op 6 april 1994, om 20u22, werd de Falcon 50 van de Rwandese president Juvénal Habyarimana boven Kigali neergeschoten. Minder dan tien uur later ontwapende het Rwandese leger (FAR) tien Belgische para's, voerde ze mee en maakte ze wat later af. Die dood had misschien vermeden kunnen worden, als de militaire leiding van de Unamiroperatie in die beslissende uren slagvaardiger was opgetreden. Nu gebeurde het tegendeel. Er werd veel gepraat en niet gehandeld: zo tikten de minuten weg. Het commando faalde, mede omdat het geen antwoord vond op de vele militaire en politieke anomalieën van de maanden voordien en waarvoor op dat ogenblik de rekening werd vereffend. Op die zevende april betaalden tien para's hun leven voor de vele compromissen, lichtzinnigheden en fouten die de hoofdkwartieren in New York, Brussel alsook Kigali hadden opgestapeld. Op enkele uren stortte het kaartenhuisje ineen en bleek Unamir nauwelijks meer dan een papieren tijger.

In de Rwandacommissie weerklonk vorige week bij momenten een oorverdovende stilte tijdens de bezwarende getuigenissen voor het eerst onder ede, want het gaat nu om een echte onderzoekscommissie over de fatale dagen en uren. 'We moeten erkennen dat we niet op onze taak waren voorbereid en dat de leiding tijdens die beslissende uren in gebreke bleef,' kwam aalmoezenier Michel Quertemont vertellen. 'De leiding gebeurde inefficiënt, men liep elkaar voortdurend voor de voeten. Generaal Romeo Dallaire en kolonel Luc Marchal, hoofd van de sector Kigali, waren het dikwijls oneens, terwijl kolonel Joseph Dewez zijn orders niet zelden op de ambassade haalde.' Hoewel hij destijds zijn ontslag aanbood, is Quertemont nog altijd in functie. Volgens hardnekkige geruchten zou de aalmoezenier goede contacten met Laken onderhouden en ten paleize op veel sympathie kunnen rekenen. Onmiddellijk na de dramatische gebeurtenissen schreef Quertemont een bijzonder harde nota over de operatie. In een zestal punten kraakte hij de hele Unamiractie. Bijna drie jaar later staat hij nog altijd achter dat document. 'Ik neem er geen woord van terug,' zegt hij met nadruk. Hij blijft er dus bij dat een deel van de militaire leiding zoveel incompetentie tentoonspreidde, dat ondergeschikten zich verplicht zagen sommige bevelen niet uit te voeren. Quertemont beweert dat de legerleiding na de terugkeer uit Rwanda herhaaldelijk met bedenkelijke middelen gepoogd heeft haar versie van de feiten op te dringen. Ten tijde van het proces-Marchal oefende ze druk uit om vooral de volledige waarheid niet te vertellen. 'Het ergste was wel dat sommigen de vermoorde luitenant Thierry Lotin wilden treffen. Als de kritiek op de legerleiding niet ophield, dreigde ze ermee zijn blunders publiek te maken.'

NIETS GEHOORD, NIETS GEZIEN

Sinds de senaatscommissie alle bevoegdheden van een onderzoekscommissie heeft, wordt er tussen de leden minder slag geleverd en werkt voorzitter Frank Swaelen (CVP) een stuk relaxer. De sfeer tussen meerderheid en oppositie is er zeker niet op verslechterd en ook de uitbreiding van de commissie bleek een meevaller. Sommige senatoren, zoals Stef Goris (VLD) een reserveofficier, dus deskundig in militair-technische dossiers, en Erica Thijs (CVP) hebben hard geblokt om zich met de problematiek vertrouwd te maken. De andere Vlaming, de SP'er Guy Moens, meldt meestal present, maar hult zich tot dusver in stilzwijgen. Aan Franstalige kant valt vooral Anne-Marie Lizin (PS) op. Zoals voorspeld kon worden, manifesteerde ze zich onmiddellijk. Tot aanvaringen leidde

dat niet, ook al omdat PS-voorzitter Philippe Busquin haar in een tête-à-tête duidelijk had gemaakt wat de partij van haar verwachtte. In essentie kwam dat erop neer dat incidenten zeker niet op bovenaan de verlanglijst prijkten. Busquin argumenteerde: 'De problemen binnen de regering zijn gladgestreken en alle regeringspartijen willen er nog een volle twee jaar mee doorgaan.'

Nu al staat vrijwel vast dat de onderzoekscommissie haar opdracht zal moeten verlengen en het definitieve rapport pas in de herfst op papier zal krijgen. De lijst van getuigen is nog lang niet afgewerkt en bij elke zitting duikt er wel een nieuwe naam op. Daarnaast lijken nog enkele confrontaties onvermijdelijk en ook wordt de Belgische diplomatie fors geactiveerd om de VN-verantwoordelijken toch naar Brussel te halen. In eerste instantie generaal Dallaire, die het commando over de hele Rwanda-operatie voerde.

In de verhalen van vorige week maakte de Canadees een bijzonder slechte beurt. Op 7 april wist hij al omstreeks half tien dat er twee tot drie Belgische para's in het kamp Kigali vermoord waren. Iets meer dan een uur later reed de generaal twee keer voorbij dat kamp, zag er Belgische soldaten op de grond liggen, maar liet zich door Rwandese rijkswachtmajoor overtuigen om door te rijden en tweehonderd meter verder met de Rwandese legertop 150 hogere officieren te vergaderen. Tijdens die meeting van drie kwartier repte Dallaire met geen woord over de noodsituatie van de Belgische para's. Pas na het verstrijken van de vergadering, schoot hij er enkele Rwandese officieren over aan. Onder hen Théoneste Bagosora, het brein achter de Interahamwemilities en één van de organisatoren van de genocide.

Na een paar minuten vertrok Dallaire. Niet naar het kamp waar enkele Belgische para's op dat ogenblik nog in leven waren en zich tegen een overmacht verdedigden, maar wel naar het huis van eerste-minister Agathe Uwilingiyimana die door de groep van Lotin moest beschermd worden en op dat ogenblik al vermoord was; allicht op bevel van Bagosora. Pas rond drie uur in de namiddag arriveerde Dallaire in het kamp en vond er de lijken van de tien para's. Gedurende die lange uren was Dallaire vergezeld door een Belgisch officier, majoor Peter Maggen. Hij stelde op het hoofdkwartier van Unamir de dagrapporten voor New York samen. Voor de Rwandacommissie zorgde deze Maggen voor consternatie. Hoewel hij Dallaire om half tien over de dode Belgische soldaten hoorde praten en naast de generaal in de auto zat, zag of hoorde hij niets. Meer zelfs: gedurende de hele tocht, waarvan een deel te voet moest worden afgelegd, informeerde hij bij Dallaire niet één keer naar de juiste toedracht. Toch praatten de twee veelvuldig met elkaar. Het stoorde Dallaire, zo onthulde Maggen, dat het transmissienet totaal overbelast was. Dat kon moeilijk anders: op dat moment verkeerden diverse patrouilles met Belgische soldaten in moeilijkheden.

DE PARA'S WERDEN GEOFFERD

De getuigenis van Maggen, evenals de wijze waarop hij het bracht, veroorzaakte dus opschudding in de commissie. Bijna werd het Armand De Decker (PRL) te veel. 'U bent een hoger officier van het Belgisch leger en toch vond u het niet nodig om Dallaire uitleg te vragen over de Belgische soldaten.' Laconiek en zich van geen kwaad bewust repliceerde Maggen: 'Het behoort niet tot de geplogenheden dat we superieuren om uitleg vragen. Ik begrijp ook niet waarom de generaal mij toen niet geïnformeerd heeft.'

Bij herhaling geraakte Maggen in moeilijkheden. Onder meer bij een tussenkomst van Guy Verhofstadt (VLD). 'Hoe kunt u volhouden dat u niets zag. Ik was in Kigali, ik heb die plaats bezocht en acht het totaal uitgesloten dat u niets opmerkte. Tussen de auto en de binnenkant van het plein bedraagt de afstand hooguit 35 meter en was er alleen een

slagboom. U moest het zien.' Maggen ontkende, vroeg dat men hem zou geloven en werd vervolgens opnieuw klemgereden. Ludwig Caluwé (CVP) merkte op dat Maggen op 4 mei 1994 verklaard had dat Dallaire, toen hij voorbij het kamp reed, zei dat hij lijken van VN-soldaten had gezien. Waarom herhaalde Maggen die uitspraak niet? Maggen: 'Wat ik toen zei, was onjuist. Vandaag herinner ik me niet meer dat de generaal het over lijken had. Toen ik pas terug was uit Kigali, vertelden militaire autoriteiten me dat de moordpartij op de tien para's hooguit vijf minuten duurde. Ik was verbijsterd.'

Verhofstadt, die zich ondanks de campagne rond het VLD-voorzitterschap in het Rwandadossier blijft vastbijten, rook onraad. 'Werd u door de legerleiding in 1994 onder druk gezet en moest u dat verklaren?' Maggen stamelt. 'Ik heb me toen vergist. Dallaire sprak trouwens een bijna onbegrijpelijk Canadees-Frans.'

Zoals bekend, heeft de Belgische legerleiding, zogezegd om het leed van de naastbestaanden te verlichten, lang volgehouden dat de para's vrijwel onmiddellijk waren gedood. In het rapport van de Rwandacommissie krijgt majoor Maggen ongetwijfeld een aparte vermelding. Bovendien dreigt hij voor meened vervolgd te worden. Belangrijker is echter dat zijn verklaringen een onthutsend licht werpen op het optreden van Dallaire tijdens die dramatische uren. Tussen half tien en half één nam hij geen enkel initiatief om de para's te ontzetten en deed hij zelfs geen moeite om zich over hun toestand te informeren. Hij zocht niet eens contact met de Belgische bevelvoerders, de kolonels Marchal en Dewez. 'We hadden Lotin en zijn mannen kunnen ontzetten,' zei luitenant Jean-Noël Lecomte, die op dat moment ook in Kigali opereerde. 'De opdracht kwam er echter niet. Het is mijn overtuiging dat Dallaire andere prioriteiten had. De para's werden geofferd, omdat men de toestand niet explosiever wou maken.' Zowel de voormalige auditeur-generaal Nicolas Van Winsen als onderzoeksrechter Damien Vandermeersch bevestigden in hun verhoor het verzuim van Dallaire.

BELGIE PLEEGDE VERRAAD

Niet alle militairen van Kibat onderschrijven de stelling van luitenant Lecomte. Kapitein Lemaire, bijvoorbeeld, formuleerde grote twijfels over de kansen om de para's te redden. De redenen die hij aanhaalde, waren vooral vervelend voor de generale staf. Vooreerst verbleven de Belgische militairen in vele kantonnementen, waardoor ze erg kwetsbaar werden voor Rwandese represailles. Snel een interventieteam mobiliseren, bleek daardoor een moeilijke opgave. Vervolgens beschikten de Belgen over onvoldoende pantservoertuigen (CVRT's). Vier van de acht uit Somalië overgekomen vehikels waren defect. De vier andere konden al evenmin worden ingezet. Daarvoor ontbrak het Kibat aan chauffeurs en aangepaste munitie. Kortom, de snelle interventie eenheid (QRF) waarrond in de Rwandacommissie zoveel te doen was, ontbrak.

Tijdens zijn confrontatie met gewezen defensie-minister Leo Delcroix (CVP) zei voormalig stafchef José Charlier dat de QRF was geschrapt omdat de regering geen zeshonderd para's naar Rwanda wou sturen. 'In mijn nota van 12 november 1993 benadrukte ik dat wij de QRF niet meer konden verzekeren.' Delcroix's repliek: 'Ik heb de indruk dat deze zaak wel erg wordt opgeblazen. De heer Verhofstadt fixeert zich op de QRF om te bewijzen dat er met een volwaardige interventie-eenheid geen Belgische para's zouden gestorven zijn.'

Ook kapitein Lemaire signaleerde de vele tegenstrijdige bevelen vanaf 6 april. Na de aanslag op het presidentiële vliegtuig moest iedereen eerst ter plaatse blijven, een paar uur later volgde dan weer het bevel dat de patrouilles moesten doorgaan. Toch kwam er geen aanpassing van de bewapening en de interpretatie van de rules of engagement. De

leiding beseftte duidelijk niet dat met de aanslag op de president, het Rwandees inferno begon. Op 8, 9, 10 en 11 april was Lemaire mee verantwoordelijk voor de beveiliging van de Don Bosco-school, waar tientallen Belgen en meer dan tweeduizend Tutsi's en gematigde Hutu's waren samengestroomd. Lemaire en zijn manschappen hadden er het raden naar wat ze met de Rwandezers moesten beginnen. Als er al instructies van hogehand kwamen, spraken ze elkaar tegen. Vanaf de tiende beseftte hij dat Unamir en de Belgen de Rwandezers aan hun lot zouden overlaten. 'Ik heb die mensen de ware toedracht verteld. Sommigen smeekten om onmiddellijk gedood te worden. Toen we vertrokken, moesten we in de lucht schieten omdat iedereen zich aan ons vastklampte. We hebben verraad gepleegd. België had de politieke moed niet om versterkingen te sturen en een pacificatie op te leggen.' Kortom, België deed aan realpolitiek. Maar dan een heel laffe.

Aalmoezenier Michel Quertemont: de legerleiding was incompetent.
Generaal Romeo Dallaire in Rwanda: andere prioriteiten.

4.4. Grensoverschrijdende contacten door Reg.Menen

Dit initiatief die door de regionale Menen werd ingericht, getuigd van een goede Spirit. Er is geen enkele eenheid, waar hun "anciens" zo trouw gebleven zijn aan de waarden waarvoor zij zich gedurende hun militaire dienst hebben ingezet. En dat was niet alleen in België. Ook in andere landen zijn de parachutisten, commando's en paracommando's gekend om hun inzet en trouw aan hun eenheid. Misschien in een land meer of minder dan bij ons, België. Eén zaak is zeker, wij behoren tot één grote familie en het is dankzij een regionale Menen, dat die verbondenheid blijft bestaan. Ook onze regionale Leuven, tracht die kameraadschap levendig te houden. Wij hebben zeer goede contacten met 'La Section 529 Lille U.NP. Frankrijk en de "Pompey Branch" Portsmouth in de U.K. U.E.P. Union Europeenne Parachutisten, Sinds jaren is onze regionale een regelmatige deelnemer aan het feest van St. Michaël te Lille en Parijs.

Pakenhof
praat- en eetcafé

Pakenstraat, 61

www.pakenhof.be 016 40.75.36

*Maandag en Dinsdag gesloten
Woensdag – Vrijdag open vanaf 11.00 uur
Zaterdag vanaf 14.00 uur zondag vanaf 10.00 uur
Keuken open vanaf 11.30 uur*

4.5. Last Post te Ieper

De herdenking aan W.O. I wordt nog dagelijks in Ieper ter herinnering gebracht door het spelen van de 'Last Post'. Sinds enkele jaren, onder het initiatief van de regionale Menen, wordt er een speciale "Last Post" ingericht. Ook dit jaar.

Na de bijeenkomst in hun lokaal van grensoverschrijdende contacten maakten de Engelse, Duitse en Franse delegaties de verplaatsing naar Ieper.

Ook Leuven was talrijk aanwezig om deze plechtigheid bij te wonen. In de voormiddag

had een afvaardiging deelgenomen aan de 'Grensoverschrijdende contacten'. Een andere groep had van de gelegenheid gebruik gemaakt er een uitstap van te maken en een bezoek te brengen aan enkele bezienswaardigheden. In de namiddag R.V. in "De trompet" voor het avondmaal. Samen deelgenomen aan de defilé en aan de bloemenhulde.

**Bestel bij een echte handelaar
Thomas DE GEEST**

**Sit and Sleep Leuven
Tervuursevest 30
3000 – Leuven
(aan de Naamsepoort)
Tel: 016294563
leuven@sit-and-sleep.be**

4.6. Herdenking S.A.S. - S.O.E. Te Kortrijk

	 <p data-bbox="1222 1693 1469 1749">A. Daubercy</p> <p data-bbox="655 1731 935 1854">IT Systems Solutions 183, Diestsestraat B-3270 Scherpenheuvel B E L G I U M</p> <p data-bbox="655 1888 935 1980">HR Leuven 102.135 BTW BE-0784.141.961 Citibank 953-0375037-04</p> <p data-bbox="1206 1854 1485 1980">Tel +32 (0) 13/77.50.24 Mob +32 (0)476/87.95.00 E-Mail info@ITSS.Be Web www.ITSS.Be</p>
---	---

4.7. Remember Kolwezi te Oostende

Tekst uit Speciale editie "Paracommando", nr. 90 ANPCV. E. Genot

Onze regionale was vertegenwoordigd door Jos en Lieve Aerts met vaandel en nam deel, aan zowel de marche als de herdenkingsplechtigheid te Oostende.

De balans van de operatie mag een succes genoemd worden.

Ongeveer 2300 mensen werden geëvacueerd. Er waren geen gevechtsverliezen bij de ParaCommando's. Het Regiment

betreurt evenwel de dood van soldaat G. Digiano, van het peloton mortieren van het 2e Cdo, die zwaar ziek was geworden en overleed tijdens zijn overbrenging naar België. Er is minder dan 36 uur verlopen tussen het vertrekbevel en de beschikbaarheid in Kamina over acht C-130's, ongeveer 1200 ParaCommando's met commandovoertuigen en zwaar legertuig. Rekening houdend met de afstand tussen België en Kamina

enerzijds, en de omwegen die de Belgische vliegtuigen verplicht waren te maken anderzijds, bewijst het cijfer van 36 uur dat de 15e Wing, Sabena en het Regiment ParaCommando een huzarenstukje hebben verricht. Ook de beschikbaarheid van het Regiment mag vermeld worden. Tussen het vertrek van het eerste vliegtuig op Melsbroek en het verwittigingsbevel was in totaal 30 dertig uur verlopen. Het is moeilijk een operatie van die omvang nóg sneller uit te voeren.

In 1998 zei oud-minister van Defensie Paul Vanden Boeynants in een interview aan het dagblad "Le Soir":

"[...] Het Legioen beperkte zich tot Kolwezi, terwijl er Europeanen opgehouden werden in afgelegen uithoeken. Het zijn onze Para's die deze mensen hebben moeten gaan halen, in gevaarvolle omstandigheden. Gelukkig voor hen was hun reputatie in Zaïre zo groot, dat, wanneer een Para verscheen, hij zijn wapen niet hoefde te gebruiken...de rebellen sloegen op de vlucht van zodra ze hem zagen! De mannen die daarheen gingen waren elitesoldaten. De Belgen mogen fier zijn op wat het leger ginder heeft verwezenlijkt."

4.8. Herdenking Kolonel Eddy Blondeel te Diest

Exact 75 jaar geleden, kwamen onze voorouders, de Belgische Special Air Service, voor het eerst in actie. In kleine teams. Onconventioneel en met veel lef, creëerden ze een ware ravage achter de vijandelijke linies. De Belgische Special Air Service (SAS) was een elite luchtlandingseenheid tijdens de Tweede Wereldoorlog, volledig bestaande uit Belgische vrijwilligers. Eerder getraind in het

verzamelen van inlichtingen en sabotage, schoolden zij zich om op gepantserde jeeps om verkenningen uit te voeren achter de vijandelijke linies. Ze stonden bekend als de eerste geallieerde eenheid die voet zette op Belgische bodem en de eerste die de Siegfried-lijn overstak, en dus NIET de Bdg.Piron.

75 Jaar later eert de Special Forces Group hun nalatenschap door de SAS-spirit te handhaven. In januari 1942 werden de eerste Belgische parachutisten getraind in Ringway, Engeland. In hetzelfde jaar werd de Belgische Onafhankelijke Parachutistencompagnie opgericht en geleid door kapitein E. Blondeel. Later werd de eenheid verdeeld door de Special Air Service en werd ze bekend als het Belgische SAS-squadron of de 5e SAS.

In 1944 en 1945 leidde Blondeel SAS-activiteiten in Frankrijk en België, sommigen tegen de bevelen van zijn eigen regering.

Hier de volledige lijst van 5e SAS-missies tijdens de Tweede Wereldoorlog:

Operatie Chaucer in juli-augustus 1944. 22 mannen gearachuteerd in Le Mans, Noord-West Frankrijk, waar ze het terugtrekkende Duitse leger belagen.

Operatie Shakespeare in juli-augustus 1944. Een klein detachement gearachuteerd in het westen van Parijs vallen de terugtrekkende Duitse troepen aan.

Operaties Bunyan en Trueform in augustus 1944. Deze operaties gericht op de westelijke voorsteden van Parijs.

Operatie Noah in augustus-september 1944. Op 28 augustus 41 parachuteerde SAS Troopers in de Franse Ardennen, op de grens met België om informatie over de vijand te verzamelen. Door deze operatie werden Blondeel en zijn team de eerste geallieerde troepen die het bezette België binnengingen

Operatie Portia van 1944 september tot 1945 maart. 7 SAS Troopers gearachuteerd in Drente, Holland. Ze verzamelde informatie over vijandelijke troepen en keken naar de mogelijkheid om daar een SAS-basis te vestigen.

Operatie Brutus op 02 september 1944. 19 SAS Troopers werden in Zuid-België gearachuteerd om contact te maken met het verzet en andere leden van 5th SAS, wellicht van Operatie Noah.

Het regent operaties van 20 december 1944 tot 14 januari 1945. De hele 5e SAS sloot zich aan bij Britse troepen om de Duitse druk op de slag om de Ardennen tegen te houden. Blondeel voerde het commando over gewapend jeeps voor de verkenningen. Zuid-Centraal België. 5th SAS speelde een beslissende rol in de geallieerde vooruitgang naar Duitsland.

Operatie Larkwood van april-mei 1945. Toen ze naar Nederland evolueerde, voerden 2 squadrons van SAS Troopers verkenningmissies uit voor de geallieerden. Na de bevrijding van Brussel voerde 5th SAS-grondoperaties en contra-inlichtingen missies uit in de lage landen en Duitsland. Ze arresteerden nazioorlogsmisdadigers en gingen naar Denemarken om op Nazi's te jagen. Ze arresteerden von Ribbentrop in Hannover. Aan het einde van de oorlog had Blondeel de rang van luitenant-kolonel bereikt. Na de oorlog keerde Blondeel terug naar zijn werk in België. Ondanks dat hij een burger was, werkte hij hard om ervoor te zorgen dat de SAS-Spirit die hij in 5th SAS opbouwde, niet verloren ging. Voor zijn heroïsche werk voegde Blondeel veel decoraties aan zijn DSO. Op 23 mei 2000, op de leeftijd van 94, stierf Eddy Blondeel in Brussel.

4.9. Belgian Overseas Memorial Day.

Deze ceremonie gedenkt Eerste-Luitenant Donald West van de Amerikaanse Luchtmacht en de Amerikanen die dienden in de Britse en de Gemenebest Strijdkrachten tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Eerste-luitenant Donald West is geboren op woensdag 14 augustus, 1918. Hij was de zoon van Floyd en Maybelle West en de broer van Floyd Junior. Zijn familie noemde hem Don en zij woonden op 1433 Vagrdes Avenue in Fresno, Californië. Don West nam dienst bij de Royal Canadian Air Force (RCAF) op 27 augustus 1941.

Op dit moment waren de Verenigde Staten van Amerika nog niet in oorlog. West-Europa was bezet, en Groot-Brittannië stond alleen in het Westen in "her finest hour."

Net als duizenden andere jonge Amerikaanse burgers, ging Don naar Canada om lid te worden van de Canadese strijdkrachten en de nazi's te bestrijden, terwijl zijn eigen land neutraal bleef. (Zie het gedeelte van deze website gewijd aan de Amerikanen die in Britse en Commonwealth strijdkrachten gediend hebben.)

Don werd piloot en hij werd toegewezen aan het 57 Squadron van de Royal Air Force, die in de zomer van 1943 in East Kirkby was gestationeerd. Tijdens zijn dienst voor de RCAF, verwierf Don 560 vliegreuren.

Op 3 november 1943 vloog West met een Lancaster-bommenwerper met serienummer W4822. Het toestel was oud en het was op zijn laatste operationele vlucht. De bemanning bestond uit:

- Piloot: Eerste-luitenant Donald West
- Tweede Piloot: Flight Lieutenant Robert Sinclair Clements
- Boordwerktuigkundige: Sergeant William Frederick Neill
- Navigator: Pilot Officer Norman F. Bugey
- Richter (Bombardier): Flying Officer James McPhail Elliott
- Radio Operator: Sergeant Harry Francis McKernin
- Midtorenschutter: Sergeant Francis Heaton
- Staartschutter: Sergeant John Edmunds

Op die noodlottige avond vertrokken West en zijn bemanning om 17u22 van East Kirkby naar Dusseldorf, voor een missie. De maan was in het eerste kwartier en er was 40% lage bewolking voor het grootste deel van de route. De Lancaster steeg langzaam tot 19.000 voet en volgde een vlakke koers. Hij stak het Noordzeekanaal over en doorkruiste Nederland. Kort nadat ze het luchtruim boven Noord-België binnenvlogen,

zag de staartschutter een tweemotorig vliegtuig onder hen vliegen, Ongeveer dertig seconden later werd de Lancaster zonder waarschuwing aangevallen in de rug aangevallen met kanonvuur, van voor tot achter. De aanval zette de Lancaster in lichterlaaie en doodde de twee schutters, Heaton en Edmunds. Buggy zag de bommenwerper ontploffen in de lucht, met West, McKernin, en (misschien) Neill nog levend aan boord. Het vliegtuig brak in twee secties en crashte op 3 ½ kilometer ten noorden van het dorp Hechtel, net links van de hoofdweg naar Eindhoven. Zowel de Duitse troepen als het Belgische verzet zagen de Lancaster ontploffen in de lucht en haasten zich naar de crashplaats, op zoek naar overlevenden. Buggy brak zijn been tijdens de sprong en werd gevangengenomen door de Duitsers. Hij bracht de rest van de oorlog door in krijgsgevangenschap in Stalag L3 in Sagan en Belaria. Elliott en Clements werden gevonden door het Belgische verzet en geraakten uiteindelijk terug in het Verenigd Koninkrijk via de "Comet Line".

Actief:
8 Juni 1916–31 Dec 1919 20 Okt 1931–9 Dec 1957
1 Jan 1959–30 Juni 1986. Juli 1992–14 Maart 2002/1 Okt 2008 tot nu

Battle Honours: Western Front 1916-1918/Frankrijk en Lage Landen
1939-1940 Noorwegen 1940, Kanaal en Noordzee 1940, Ruhr 1941-1943,
Fortress Europe 1941-1944, Berlijn 1941-1943, Walcheren, Frankrijk en
Duitsland 1944-1945, South Atlantic 1982

57 Squadron

4.10. Memorial Day te Tielen (3de Bn Parachutisten)

De “Memorial Day” is de opvolger van de vroegere “Korea Dag”. Deze dag is ontstaan toen wij, de anciens de 2de Cie van het 16 Detachement, onze jaarlijkse bijeenkomst hadden bij het 3de Bn Parachutisten in 2009. Toen wij de opmerking maakten dat wij, de 2de Cie van het 16de Detachement, de eerste naoorlogse operationele (hoogte 180 meter) sprong uitgevoerd hebben op Kindu Congo. (Congo had juist zijn onafhankelijk gekregen en overal waren er onlusten en werden de Europeanen bedreigd), was de verbazing groot. Ook op Kikwit en de operatie Kasongo werden gedurende die periode uitgevoerd.

Deze vermeldingen staan in de refter op de muur geschilderd.

Meerdere leden van onze regionale Leuven maakten deel uit van deze 2de Cie; in 1959: toen: Sgt Chris Vandeput, Sgt. Leo Van Dijck, Kpl Felix Van Kerkhoven, Sdt. Henri Baetens, Sdt Roger Bonte, Sdt Willy Huysmans, Sdt Georges Loos, Sdt Camille Reynaert, Sdt Filip Thiebaut en Richard Van den Bulcke.

2010 zou het dus 50 jaar geleden zijn dat die sprongen en operaties werden uitgevoerd. Door het zware programma van het 3de Bn Para, kon men onmogelijk twee herdenkingsdagen organiseren. De Oud Korea Vrijwilligers hadden het liever anders gezien, maar hadden toch begrip voor de situatie.

De naam werd aangepast en sindsdien is het Memorial Day geworden

o.a. Leo Van Dijck en Chris Vandeput

Leo Van Dijck en Felix Van Kerkhoven

Onze dames

Georges Loos en Leo Van Dijck

Camille Reynaert

RSM in gesprek met Chris Vandeput

De Standaard v/h 3de Bn Parachtisten

Schouwing door Generaal-Majoor Marc Thijs

Militair Attaché en Ambassadeur van Zuid-Korea, Gen De Vogelaere, Generaal Thijs, Kol. De Scheermaeker, Hoofdaalmoezenier Johan Van Den Eeckhout

Onthulling van de mooie gedenksteden

Bloemenhulde door Vz Korea vrijwilligers, Ambassadeur van Zuid-Korea, Lt. Kol SBH Peter Defrancq Nat. Vz. Bdg. Gen bd Pascal Laureys, dh Eliaerts srt Reg Tielen, Burgemeester van de stad Tielen en Chris Vandeput Vertegenwoordigd van de 2de Cie 16de Det.

LtKol SBH Peter DEFRANCQ tijdens zijn toespraak

Henri Baetens, Georges Loos, Felix Van Kerkhoven, Camille Reynaert en Chris Vandeput

Onze dames

Altijd een verzorgd banket bij het 3de Bn Para

Eer aan de Korea Bn en het 3de Bn Parachutisten

4.11. B.B.Q. te Leuven

Wegens de nieuwe richtlijnen van het kwartier Kap. De Hemptinne. U weet wel, Keuken, alle bars en sommige lokalen werden overgenomen door een burger firma. Als men onder andere +/- 1 Euro moet betalen voor de huur van een “biertglas”, dan is de rekening vlug gemaakt en moesten wij andere oorden opzoeken, om onze sociale activiteiten in te richten.

Onze penningmeester had het lumineus idee om de lokalen van K.W.B.in de Abdij van Park voor te stellen. Het was een voltreffer. Niet alleen de locatie maar ook het aantal deelnemers 120. Eén zwak punt, onze Eddy kon niet volgen met het bakken en moesten

de deelnemers een beetje geduld uitoefenen. Men leert uit zijn fouten en dus volgend jaar beter.

Wij hebben onze vriend Edward Beulens niet vergeten. Voor zijn overlijden had hij aan zijn echtgenote, Francine, gevraagd om de fles Wiskey die hij nog 15 jaar geleden gekocht had, op één van de Airborne Forces. Day's, te Aldershot uit te drinken ter zijne nagedachtenis. Wij dachten dat de BBQ, waar hij jaren aan deelgenomen heeft, de gelegenheid was om de fles te openen en hem een toast te brengen ter zijne nagedachtenis.

4.12. Huldiging S.A.S Breuer, Ortmans en Guerisse te Brussel.

Op de begraafplaats van Sint St. Lambrechts Woluwe. De rustplaatsen van Breuer, Ortmans en Guerisse werden met een S.A.S. Wing versierd.

Vaandels van regionale en vaderlandslievende verenigingen

De Commando en S.A.S.-vaandel broederlijk naast elkaar

De genodigden

Een welgesmaakte toespraak door Burgermeester Maingain.

Eerbetoon aan de graven.

Na de plechtigheid een receptie Met Fred, Johan, Eddy en Vice voorzitter Michel Leenaers

De drie graven geërd met de S.A.S. Wing

4.12. Herdenking Sabotage Sluizen te Menen.

Vaandels waaronder Jos Aerts.

Afscheidslied.

Gedenkplaat.

Mannenkoor.

Vz. Callewaert met Duitse en Franse gasten.

stad. Pipers werden gevolgd door de vaandels en detachementen. Gans het gebeuren werd opgeluisterd door het Mannenkoor uit Menen, die het muziekthema uit 'Band of Brothers' ten beste gaf. Duitse, Franse parachutisten waren aanwezig. Deze ceremonie werd gevolgd door een reuze B.B.Q, om het 25-jarig bestaan van de vriendenkring Menen te feesten.

Franse gasten en Guy Damien Vz. Mouscron

Pipers band met de jongste speler van België.

Glazenmaker Blanden - Glashandel Elaerts BVBA

Naamse steenweg 63

3052 Blanden

0495 695891 Guy

Guido.elaerts@skynet.be

0488 407367 Robby

Robby.elaerts@skynet.be

Uit Symphonie M.N.

4.14. Airborne Forces Day te Portsmouth.

Eindelijk was het zover. Met 14 waren we om de overtocht te maken naar onze vrienden van het Parachute Regimental Association, Branch Pompey (Portsmouth). Dit jaar geen stop in London maar rechtstreeks naar Portsmouth

Dag 1.

Vertrek RV in de te vroege uurtjes, volgens sommige veel te vroeg, bij de erevoorzitter. Vertrek om 04.30 stipt. Twee wagens en een minibusje.

Deelnemers: Roger en Magda Robert, Jos en Lieve Aerts, Leo en Jef Van Dijck, Michel Lahey, Johan Van Herzele, Johnny Willems, Edward Peeters, Camille Reynaert, Jacques Lafosse, Alfons Goris en Chris Vandeput

Aankomst te Dunkerque

Eindelijk ons Engels ontbijt

En die bonen in tomaten saus

Zonder problemen naar Duinkerke. Eerste taak op de ferry. English Breakfast. Dit mag niet ontbreken. Twee uurtjes later in Dover. Min een uur, dat is altijd welkom om op tijd te komen.

Via vele M's naar Portsmouth. Wel een probleem tussen 'TomTom' en 'Wave'. Wave melde een file, TomTom niet. Dus als goede con voveur namen we de alternatieve weg. Resultaat in de file. Ik denk dat het gebruik van 'Wave' veel gebruikt wordt in de U.K.

Toch iets positief. We kwamen een gezellige pub restaurant tegen en dus ideaal voor een sanitaire stop. Hier merkten wij op dat we Jos kwijt gespeeld hadden.

Bij het Kanon

Een Stella in de Café Rouge

Na een lekkere 'Guinness' terug op weg. Bij het binnen rijden van de Quens Street zagen wij Jos terug. Mike Monney had voor parkings gezorgd bij het hotel. Altijd gemakkelijk om uit te pakken.

Installatie op de kamers en tijd om de eerste stappen in Portsmouth te zetten.

Na een gezellige wandeling langs de kade, kwamen we, hoe kan het anders, in de Café Rouge, terecht. Geen Guinness!!!!!!!, dan maar een Stella.

Terug naar hotel voor het avondmaal en daarna gezellig een babbeltje doen met Engelse para's in de bar.

Dag 2.

Eén en al bewondering

Landingsboot gebruikt op D. Day

In de voormiddag. Gespreid in twee groepen. Voor Leo, Jef en Camille was het eerste bezoek aan Portsmouth. Dus stond het 'D Day' museum op het programma. Ik nam het stuur over van het minibusje en samen met Michel en Johnny bezochten wij het museum. Voor Johnny en ik misschien de 4de of 5de keer, maar toch steeds boeiend, vooral na de herdenking van de landing in Normandië en een aanpassing aan het museum.

's Namiddag stond een bezoek aan de Royal Navy Submarine Museum op het programma. Met een taxiboot naar de overkant waar het museum gelegen is.

Roger, Leo en Jef op vaart naar de duikboot

Ontscheping

HMS Alliance de enge overgebleven van WO II

Trofeeën

Onze gids

Edouard en Michel voelen zich thuis

Antwerpen boven, Jef, Camille Leo

Edward, Leo, Camille en Chris. Even rusten

's Avonds had de plechtige Diner plaats in de balzaal van het hotel.

Onze delegatie

Toespraak door onze Vz. Roger Robert

Toespraak door Major General Chip Chapman

Toespraak door General Luitenant Hans Werner Fritz

Michel, Jacques, Johan, Johnny, Jef en Leo

Fons en Camille

Jos en Lieve

Edouard, Michel, Jacques

Gedurende het diner, werden toespraken gehouden en geschenken uitgedeeld. De Duitse delegatie onder leiding van GenLt. Hans Werner Fritz, had een miniatuur beeldje van een Duitse Para bij. Wij hadden voor de gelegenheid, twee Commando dolken besteld, Zij werden uitgegeven door het 3de Bn Parachutisten naar aanleiding van het einde van de Koreaanse Oorlog. De bijhorende oorkonde op naam van Major General Chip Chapman en Major Ken Newman werden er bijgevoegd. Lieve had de geschenken in ingepakt. Dus kregen beide twee pakjes, één in de vorm van een kader en het pakje met een? Beide waren verrast toen ze het inpakpapier verwijderde. Dat hadden ze niet verwacht. Zowel Maj. General Chip Chapman, als Major Ken Newman waren onder de indruk van hun geschenk, en gaan het een speciale plaats geven op hun bureau.

Dag 3.

Airborne Forces Day en Army Forces Day

Op weg naar de A.F.D.

Nog even uit de zon

Johan met de S.A.S. Vlag, Jos en John Newton

Chris, Roger en Fons

Onder een blakende zon, had deze viering plaats; De standen van de verschillende eenheden waren verspreid over de 'Docks'. Een speciale dank aan Gerard Houben voor het lenen van de S.A.S. Vlag. Dat maakte indruk. Bedankt Gerard.

Na de parade werden wij uitgenodigd in één van de gebouwen voor de drink van de vriendschap. Men kwam ons vertellen dat de Minister van Landsverdediging op bezoek kwam en graag met de Belgische delegatie een woordje zou doen. Wij waren gecharmeerd, vooral dat deze minister een dame was, en ze mocht gezien worden. Haar vader was ook een parachutist geweest. Dat liet mij toe om een kleine opmerking te

maken, ik zei “Toen ik u zag, straalde u een positieve straling uit, zeker van uw vader mee gekregen”. Ze moest erom lachen. Alles gebeurde in een gemoedelijke sfeer. Later

De Marine Kadetten

Zelfs mindervaliden mogen mee defileren, bij ons taboe

zei Major General Chip Chapman mij, dat zij gecharmeerd en onder de indruk was van ons onderhoud en alleen positieve dingen kon zeggen

Minister van Landsverdediging op de stand P.R.A.

Chris, de Minister, Leo en Jef

Lieve en Magda

Wat kan de liefde mooi zijn

Tijd om ons terug naar het hotel te begeven, voor een goede douche en klaar voor avondmaal in de ‘Café Rouge’. Brute pech, geen plaats. Alles volzet tot 22,00 uur. Dan maar iets anders gezocht. Ten laatste kozen we voor een Mexicaans restaurant. Voor sommige een vergissing. Maar als men honger heeft, eet men alles. In het hotel nog even langs de bar en dan in bed.

**Uit sympathie
M.N.**

Dag 4

Ontbijt en de terugweg naar Leuven. Alles verliep netjes. TomTom en Wave hadden vrede gesloten. In Dover aangekomen, konden wij een ferry vroeger nemen, maar alleen wij (het minibusje). Na een vlug overleg en gezien de Familiesituatie van Chris, namen wij het besluit dat het minibusje de vroegere afvaart zou nemen. Later hebben we vernomen dat ook de twee andere wagens vroeger konden vertrekken. Weliswaar met Calais als aankomst.

Resultaat, iedereen veilig thuis. En allen hadden genoten van onze reis naar Portsmouth.

5. Toekomstige activiteiten.

5.1. Door onze regionale Leuven ingericht of wordt aan deelgenomen.

5.1.1. Maandelijks schietbeurten.

2 Sept, 7 Okt, 4 Nov en 2 Dec. telkens vanaf 19.00uur tot 22.00uur.

5.1.2. 18 Augustus B.B.Q. bij onze Franse Para's. Inlichtingen Bestuur.

5.1.3. 13 Oktober Groot Mosselvestijn (zie laatste blz.)

5.1.4. 15 September St. Michel te Rijsel door UNP Section 529. Inlichtingen Bestuur

5.1.5. 28 September St. Michel te Parijs door UNP Nat. Inlichtingen Bestuur

5.2. Door de Nationale en andere regionale

5.2.1. 11 Okt. Jaarlijks Sint Michaël Feest te Brussel.

Onze U.K. Para's komen met 7, onder leiding van Major Ken Newton (Chairman)
Ook onze Franse para zullen present zijn.

Jullie hebben allemaal een uitnodiging ontvangen, zo niet neemt contact met bestuur. Wij hopen op een grote deelname van onze kring

HAROL® van der MEERSCH
ramen, deuren, rolluiken en sectionale poorten

Rillaarseweg 134 3390-Tielt-Winge

Tel, Fax 016502686

<http://www.van-der-meersch.be/contact>

13 Oktober 2019

Mosselifestijn

Waar: Parochiezaal
Don Bosco
Adres: Ortolanenstraat
Kessel-lo (Leuven)

Tijd: vanaf 12.00 uur tot 19.00 uur
Prijs: Volwassenen
19 Euro voor Mosselen en friet
14 Euro voor koninginhapje et frietjes
Kinderen t.e.m. 12 jaar
12 Euro voor mosselen met frietjes
11 Euro voor Koninginhapje met frietjes

Inschrijving & Betaling!

Ofwel storten op rekening 001-0893799-20 van ANPCV Leuven met de vermelding aantal pers mosselen en/of aantal pers Koninginhapje.

Ofwel bij iemand van het bestuur

Openingsuren

van maandag tot zaterdag van 9u tot 19u doorlopend
op zondag van 9u tot 13u
zon- en feestdagen geopend
van begin juli tot einde maat

Bloemenrijk

Mechelsesteenweg 182 3020 Herent
Tel: 016225790 Fax: 016290413
Openingsuren: elke dag van 9 tot 18.30 uur
Zondag van 9 tot 16.00 uur
Maandag gesloten

Bloemen, planten en zoveel meer...

e-mail: bloemenrijk.bvba@telenet.be

Inschrijven voor 1 Oktober!!!!!!!!!!!!

NAAM	MOSSELEN		KON. HAPJE	
	Volwassenen	Kinderen	Volwassenen	Kinderen